

23. 11. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Očkování, svoboda a osobní zodpovědnost

Ve své funkci jsem velmi často konfrontován s jednou základní filozofickou otázkou, a to s otázkou svobody jedince. Podle liberálního pohledu na svět končí moje svoboda tam, kde začíná svoboda druhého. Tedy obecně svoboda všech dalších jednotlivců.

Skóre: 0.75

Název zdroje: Lidové noviny

Datum vydání: 23.11.2007

Nadpis: Očkování, svoboda a osobní zodpovědnost

Strana: 9

Pořadí: 3

Mutace: Celostátní

Rubrika: Horizont

Autor: Michael Vít

Ročník: 20

Číslo: 273

Náklad: 68303

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 23.11.2007 06:31

Identifikace: DCLN20071123010046 cz

Klíčová slova: práva (3x), ústavou (2x), právem, zákony, právu, právo, občanských práv, zákonodárce změny zákony, ústavní soud, zákonem, ústavního

DISKUSE

Ve své funkci jsem velmi často konfrontován s jednou základní filozofickou otázkou, a to s otázkou svobody jedince. Podle liberálního pohledu na svět končí moje svoboda tam, kde začíná svoboda druhého. Tedy obecně svoboda všech dalších jednotlivců.

V Lidových novinách se v poslední době diskutovala otázka povinného očkování dětí proti nakažlivým nemocem. Jako argument proti němu byly uváděny alergické reakce některých dětí a také svoboda rodičů, v rámci jejich občanských práv i právo rozhodnout o tom své dítě nenechat očkovat. V této souvislosti se mluví o ústavou daných nezpochybnitelných právech a svobodách. Samozřejmě, že tomu tak je a je to určitě velmi dobré.

Na druhé straně Listina práv a svobod, která je součástí našeho ústavního systému, hovoří v článku 31. o právu každého občana na ochranu zdraví. Kde je právo, měla by existovat i garance jeho naplnění. Garantem je v tomto případě stát, který následnými zákony, zejména kompetenčním zákonem a zákonem o ochraně veřejného zdraví, toto právo převádí do praktických kroků. Konkrétně prostřednictvím ministerstva zdravotnictví, přesněji jeho sekce ochrany veřejného zdraví, v jejímž čele mám tu čest (ale především zodpovědnost) jako hlavní hygienik stát. Otázka zní: není výklad mého práva na svobodu rozhodování také právem o svobodě nechat se nakazit smrtelně nebezpečnou nakažlivou nemocí? A tím na životě ohrozit ostatní jedince? Nekončí právě v tomto

bodě moje svoboda rozhodování? Současný výklad, který já i mí kolegové jako státní úředníci musíme respektovat, je ten, že zde tato svoboda končí, očkování je tedy povinné. Pokud zákonodárce změní zákony či ústavní soud dospěje k jinému výkladu, budeme jej samozřejmě respektovat (i když z hlediska vědy by nebyl správný).

Na druhé straně liberálové zdůrazňují zodpovědnost jedince. Přitom zodpovědnost za svůj život a své zdraví určitě zaujímá jedno z předních míst. Proto mě velice trápí skutečnost, že lidé dělají tak málo i v oblasti prevence evidentně nebezpečných nemocí. Např. banální sezonní chřipka stojí ročně život několik tisíc lidí a podepisuje se jak na kvalitě, tak na ekonomické stránce života jedince i společnosti. Mrzí mě to, že v době, kdy vakcíny proti chřipce dosahují až 90% účinnosti, jen tak málo lidí této možnosti využívá, i když očkování hradí pojišťovna. Já osobně vidím základní otázku právě zde - v praktickém naplňování odpovědnosti jednotlivce.

O autorovi: Michael Vít, hlavní hygienik ČR

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz